

Ve své disertační práci jsem se zaměřila na českou liturgickou hudbu pro dětské a ženské sbory. V dnešním značně sekularizovaném světě se může zdát, že tato velká oblast hudební kultury stojí na okraji společenského zájmu, a není tedy důvod se jí ve školách a světských sborech zabývat. Jsem ale přesvědčena, že hudba duchovní, potažmo i liturgická do škol i sborů patří. Škola i pěvecký sbor poskytují mladému člověku nejen sumu poznatků a estetických zážitků, ale významným způsobem také ovlivňují jeho výchovu a podílejí se na formování jeho základních morálních hodnot. Kvalitní hudba sama o sobě člověka kultivuje, odvrací ho od konzumního materialismu, rozvíjí cit pro krásno, prohlubuje estetické prožitky a spojuje interprety i posluchače. Toto výchovné působení je podle mého názoru zvláště silné právě u hudby duchovní. Pro věřícího posluchače nebo interpreta je duchovní hudba spjata s konkrétními náboženskými prožitky, které se těžko zprostředkovávají. Ateistický posluchač sice nemusí pochopit a prožít obsah liturgických textů do takové hloubky, přinejmenším ho ale mohou vést k zamyšlení nad jeho žebříčkem hodnot. Základní znalosti z oblasti duchovní hudby i křesťanských tradic navíc patří k všeobecnému vzdělání, proto je zcela na místě seznamovat s nimi žáky již na základní škole.